

[Connie Hedegaard]

delse med etableringen af det indre marked, at lade EPS spille en større rolle. En større koordinering af den vesteuropæiske bistandsindsats kunne muligvis maksimere effekten af de ressourcer, der tilsammen er til rådighed fra EF-landenes side. Specielt kunne det være værd at undersøge, hvorvidt binding af lån i fremtiden vil kunne ske til EPS-landekredsen, som så eventuelt indbyrdes kunne foretage en udligning. Men det kommer vi tilbage til under den snart forestående folketingsdebat om bistandspolitikken.

At nå hele verden rundt på 15 minutter lader sig selvsagt ikke gøre. Jeg skal derfor blot udtrykke håbet om, at den dagsorden, der i dag bliver vedtaget med stort flertal, vil være starten på en konstruktiv periode i dansk udenrigs- og sikkerhedspolitisk diskussion, hvor det bliver varetagelsen af danske og vestlige interesser og ikke partiets interne markeringsbehov, der danner udgangspunkt for debatten.

En række ting i Socialdemokratiets beslutningsforslag kan vi ikke være uenige i, andre er vi skeptiske over for; men jeg skal som udenrigsministeren meddele, at vi synes, at det i det mindste er et nyttigt udgangspunkt for det videre arbejde.

Til allersidst vil jeg glæde mig over, at fru Ritt Bjerregaards profeti i Morgenavisen Jyllands-Postens »Midtpunkt« den 23. juni 1988 om, at KVR-regeringen – rent logisk, stod der – kun ville være interesseret i og kun ville være i stand til at føre en passiv udenrigspolitik, ser ud til at kunne gøres til skamme oven i købet med Socialdemokratiets indforståelse.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Fru Connie Hedegaard startede med nogle bemærkninger om et alternativt flertal. Jeg lyttede ret opmærksomt. Jeg kunne bestemt ikke få det til noget flertal, men jeg kunne godt få det til noget alternativt. Det alternative flertal bestod af Socialdemokratiet, SF og VS. Det giver ikke noget flertal.

Det var tankevækkende, at fru Connie Hedegaard ikke syntes, at hun skulle nævne Det Radikale Venstre, som var en del af det alternative flertal. Det var derfor, at det var et flertal. Som bekendt sidder Det Radikale Venstre nu i regeringen, en regering ledet af fru Connie Hedegaards parti, og det skulle gøre det klart nok, at

det alternative flertal, som eksisterede før, selvfølgelig ikke kan eksistere.

Socialdemokratiet er fortsat godt tilfreds med de 6 års indsats af dette flertal; vi havde aldrig været, hvor vi er i dag, uden den indsats. Det beslutningsforslag, vi i dag har fremsat, er simpelt hen en opsummering af de dagsordener, der blev vedtaget i denne periode. Vi er glade for, at vi nu kan komme ind i en konstruktiv dialog om det, og vi har været glade for den positive modtagelse, som udenrigsministeren har givet os her i dag. Om det bliver en aktiv udenrigspolitik, denne regering kommer til at føre, det må vi jo håbe på, men det står tilbage at få set.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Nu synes vi, at det positive ved debatten her i dag skulle være, at der ikke skulle være den traditionelle polemisering mod hinanden, men tværtimod lægges en baggrund for, at man kunne få en seriøs debat i det særlige sikkerhedspolitiske udvalg. Fru Ritt Bjerregaard ved udmærket godt, at jeg ikke har overset Det Radikale Venstre. Jeg har ikke påstået, at der er et flertal VS, SF og Socialdemokratiet, men det var jo ikke Det Radikale Venstre, der var interessant fra 1982 til 1988 i og med, at de skulle have skiftet stilling. Det var, at Socialdemokratiet indgik i en alliance med partier, som det traditionelt før 1982 konsekvent havde været uenig med om sikkerhedspolitikken og ikke mindst om den sikkerhedspolitiske analyse.

Det var det, vi syntes var beklageligt, og det er det, vi håber at vi nu kan komme væk fra, så vi ikke står her og laver sådan mere eller mindre naturstridige alliancer, men i stedet for prøver i udvalget at diskutere tingene til bunds. Så kan det være, at det vil vise sig, at vi er uenige om en lang række ting, men det vil dog være et bedre fundament i stedet for de interne indenrigspolitiske markeringsbehov, som vi har fornemmet har været drivkraften i en lang række diskussioner her i Folketinget.

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes, at udtrykket »naturstridige alliancer«, som vi fik præsenteret her af den konservative ordfører, egentlig er en meget præcis karakteristik af den del af debatten, man har kunnet høre indtil nu, så det har jeg ikke videre kommentarer til.